

Współrzędne: Szerokość - 52.39599, Długość - 22.649517

Kościół benedyktynek p. w. Wszystkich Świętych jest późnobarokową budowlą wzniesioną według projektu Pawła Fontany z fundacji braci Kuczyńskich - Wiktoryna i Marcina. Pierwszą drewnianą świątynię wraz z konwentem dla sióstr w tym miejscu ufundował w 1623 roku Wojciech Niemira, wojewoda podlaski. Do Drohiczyna przybyła z Torunia 1 listopada 1623 roku wraz z trzynastoma mniszkami Zofia Kiszczanka, która została pierwszą księnią zakonu. Budowle te spalono w czasie najazdu Rakoczego w 1657 roku. Odbudowano je dzięki fundacji króla Jana Kazimierza oraz rodziny Niemirów.

Benedyktynki znalazły się w trudnej sytuacji po trzecim rozbiórze Polski w 1795 roku. Położone po południowej stronie Bugu dobra ziemskie przejął rząd austriacki, a folwark i ziemię w pobliżu Drohiczyna - Prusacy. W 1854 roku rząd carski nakazał zamknięcie kościoła benedyktynek. Była to kara za patriotyczną postawę za konnicę. W 1856 roku na mocy carskiego ukazu zamknięto klasztor, a mniszki wywieziono do Wilna. Jednak już w następnym roku cztery z nich wraz czterema szarytkami z Ciechanowca powróciły do Drohiczyna. W czasie powstania styczniowego mniszki udzielały pomocy powstańcom, przechowywały rannych oraz prowadziły polską szkołę. Po upadku powstania w ramach represji szarytki ukarano wysokimi karami pieniężnymi i wydano z Drohiczyna, a benedyktynki aresztowano i osadzono w więzieniu w Bielsku Podlaskim, następnie wywieziono do Grodna. W klasztorze próbowano osadzić prawosławne mniszki. W zakrystii kościoła urządzono małą cerkiew pod wezwaniem św. Agapita. Mniszki opuściły klasztor w 1885 roku. Urządzono w nim wtedy koszary dla wojska. Wkrótce budynki klasztorne decyzją władz carskich zostały rozebrane, a materiał pochodzący z rozbiórki przeznaczono na budynki cerkiewne. W 1918 roku kościół przywrócono katolikom. W roku 1957 do Drohiczyna wróciły benedyktynki. Powoli odbudowano budynki klasztorne.

Kościół jest późnobarokową, bezwieżową budowlą jednonawową. Zdobí ją piękna fasada z dwoma ustawionymi pod kątem skrzydłami bocznymi. Fasada zwieńczona jest rozbudowanym szczytem ze splotami wolutowymi. Wnętrze świątyni przykrywa sklepienie kolebkowe z lunetami. Z pierwotnego wystroju zachowało się niewiele. Jest to krucyfiks z pierwszej połowy XVIII wieku, obraz św. Benedykta z pierwszej połowy XVII wieku oraz trzy rzeźby barokowe przedstawiające Chrystusa Bolesnego, św. Jana Chrzciciela i św. Marka Ewangelistę. We wnętrzu umieszczono tablicę pamiątkową poświęconą Władysławowi Syrokomli (Ludwikowi Kondratowiczowi 1823-1862).

Informacje pochodzą z przewodnika "Podlaski przełom Bugu" autorstwa Marka Nasiadka. Kościół klasztorny benedyktynek p.w. Wszystkich Świętych wybudowany w latach 1734-38, 1929-30. Wpisany do rejestru zabytków pod nr : 267 z 10.11.1966